

תת"ע 4419/01/19 - מדינת ישראל נגד אייל צבי סגל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4419-01-19 מדינת ישראל נ' סגל
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אייל צבי סגל

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

לנאשם נמסרה הודעה על תשלום קנס בגין עבירה של עצירת רכב על המדרכה, במקום שלא הוסדר להעמדת רכב והחנייתו, בניגוד לתקנה 72 (א) (א2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

על פי הטענה העובדתית, ביום 02.03.18 בשעה 22:00 נעצר הרכב מושא כתב האישום ברחוב הגיא 32 בהר אדר על המדרכה, במקום שלא הוסדר להעמדת רכב והחנייתו.

הנאשם ביקש להישפט על העבירה הנ"ל ומועד שנקבע לדיון, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום וטען כי הוא חסם את חניית הבית שלו וכי אופן החניית הרכב האמור אפשרה מעבר של הולכי רגל שכן, הוא השאיר מרווח של למעלה מ-1.20 מטר כחוק. בנוסף, טען הנאשם שקיימות בישוב הסכמות בלתי כתובות עם המועצה המקומית, בשים לב למצוקת החניה, שלא לאכוף עבירת חניה על המדרכה כל עוד היא לא מהווה הפרעה למשתמשי הדרך.

הדיון נקבע לשמיעת הראיות בפניי ואשר במהלכו העיד מטעם המאשימה רס"ב יצחק דסה (להלן: "השוטר") אשר ערך

את הודעת תשלום הקנס לנאשם (1/ת). מטעם הנאשם העיד הנאשם לבדו והוגשה מטעמו תמונה הממחישה את גודל המדרכה ומקום ביצוע העבירה (1/נ).

במהלך חקירתו בפניי ציין השוטר כי, באותה תקופה הוא שימש כשוטר בשיטור הקהילתי ב"הר אדר" וכי הדו"ח נרשם בעקבות פניה של תושבים אשר נאלצו לרדת לכביש בעקבות אותה חניה.

השוטר ציין כי הרכב האמור חנה 4 גלגלים על המדרכה כאשר הוא חוסם את המדרכה ומאלץ הולכי רגל לרדת לכביש. מאחר והרכב חנה ללא נהג הדו"ח הודבק על שמשות הרכב.

השוטר אישר במהלך חקירתו הנגדית כי מדובר במדרכה שהינה למעלה מ-3.5 מטר. בנוסף, השוטר אישר כי המועצה המקומית מאפשרת חניה על המדרכה בתנאי שמשאירים מעבר של 1.20 מטר להולכי רגל.

בנסיבות אלה, כאשר התמונה אשר הוגשה מטעם הנאשם ואשר תוכנה לא הוכחש ממחישה את מקום ביצוע העבירה לפיו מדובר במקום רחב עם מדרכה שהינה למעלה מ-3.5 מטר התעורר בליבי ספק שמא אכן החניה בוצעה תוך השארת מרווח מתאים למעבר הולכי רגל.

בהתאם לאותה תמונה, המדרכה צמודה לביתו של הנאשם לכל אורכה כאשר בחלקה קיים מפרץ להחניית רכבים, שם רואים רכב אחר חונה בצורה המאפשרת חניית רכב נוסף לפניו על המדרכה באופן המאפשר מעבר חופשי של הולכי רגל.

אכן הנאשם לא הביא כל הוראה או חוק עזר עירוני המאפשר חניה כאמור תוך השארת מרווח למעבר הולכי רגל, אולם לא מן הנמנע כי דברי הנאשם שהמועצה החליטה, לאור מצוקת החניה, שלא לאכוף עבירות חניה על המדרכה כאמור, הינם דברים נכונים.

דברי הנאשם בהקשר זה קיבלו חיזוק מצד השוטר ואין סיבה שלא להתבסס עליהם ולקבלם.

לאור האמור לעיל, ולאור הספק שהתעורר בעניין ביצוע העבירה האמורה, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתנה היום, י' אלול תשע"ט, 10 ספטמבר 2019, במעמד הנוכחים.

